

Ένας πετυχημένος επαίτης του θείου ελέους

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ

Στο σημερινό Ευαγγέλιο ο Κύριος συναντά τον τυφλό της Ιεριχούς και τον θεραπεύει. Του χαρίζει το φως του σώματος, αλλά και της ψυχής, γι' αυτό και στο τέλος τον δοξάζει ως Θεό. Και οι δύο αναβλέψεις ήταν επιβράβευση της θερμής πίστεώς του, ως εσωτερικής σχέσεως με τον Χριστό και της ασταμάτητης προσευχής του. «Η πίστις σου σέσωκέ σε», του είπε ο Χριστός, όταν τον θεράπευσε. Πίστευε στη θεότητα του Χριστού, την οποία αρνούσαν οι ηγέτες του Ισραήλ. Με την προσευχή του τον κήρυττε ασταμάτητα.

1. Πίστη και προσευχή

Καθισμένος ο τυφλός σ' ένα δρόμο της Ιεριχούς πληροφορείται, πως ο Χριστός περνούσε από κοντά του. Είχε έντονη την αίσθηση της τύφλωσης και λαχταρούσε να ελευθερωθεί από τη σοβαρή αναπηρία του. Από επαίτης χρημάτων και υλικών αγαθών, γίνεται επαίτης του ελέους του Θεού. «Ιησού υιέ Δαβίδ, ελέησόν με», φωνάζει στο Χριστό. Αυτές οι πέντε λέξεις έγιναν η ακατάπαυστη προσευχή του στον Κύριο και μ' αυτή αγωνίζεται να συναντήσει τον Φωτοδότη.

Αποκαλώντας τον Ιησού «υιόν Δαβίδ», ομολογεί ότι είναι άνθρωπος από το γένος του Δαβίδ. Τον ομολογεί όμως και Θεό, όταν ζητεί να τον ελεήσει και να τον σώσει. Η προσφορά ελέους και σωτηρίας, όπως λένε οι Πατέρες, «δεν είναι πράξη ανθρωπίνη, αλλά θεοπρεπεστάτη» (Κύριλλος Αλεξανδρείας). Άρα τον πίστευε ως Θεάνθρωπο. [\(περισσότερα...\)](#)